

[Indenrigsministeren.]

— eller som er fast beskæftiget med arbejde i tilknytning til apparaterne og derved udsættes for bestråling i væsentlig samme omfang som de, der betjener apparaterne — dette gælder for eksempel for visse sygehusportører. Røntgenfirmaernes personale, der arbejder med installation af og senere tilsyn med apparaterne, har hidtil i praksis ikke været betragtet som omfattet af disse regler i reglementet af 1956. I den første år-række synes spørgsmålet om at henføre dem under reglerne slet ikke rejst, og reglementets definition måtte vel, også lede tanken hen på, at de skulle være fast beskæftiget ved enkelte bestemte apparater, hvad de i det store og hele ikke vil være. I de senere år har i hvert fald nogle enkelte store sygehuse haft en røntgentekniker fast knyttet alene til vedkommende sygehus' apparater, og en sådan tekniker må vel siges at omfattes af reglementets definition. Når man heller ikke i de senere år har taget skridt til at inddrage røntgenteknikerne — ej heller de enkelte med fast tilknytning til et enkelt sygehus — under personalesikringsreglerne i reglementet af 1956, står det i forbindelse med, at man ikke længere anser disse regler for særlig betydningsfulde. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at International Commission on Radiation Protection (ICRP), der er en institution under WHO, i 1966 har udtalt, at man med de nu gældende højest tilladelige værdier for stråleudsættelse af personalet ikke finder, at der er behov for særlige regler for arbejdstid og ferie for stråleudsat personale.

Ved en bekendtgørelse nr. 307 af 16. oktober 1964 blev der foretaget en tilføjelse til røntgenreglementet, således at stråleudsat personale skulle underkastes „kontinuerlig persondosimetri“. Dette betyder, at vedkommende person på sin arbejdskittel bærer et hylster med en røntgenfilm, som med kortere mellemrum sendes til en kontrol, der viser, hvor stor røntgenbestråling den pågældende i alt har været udsat for i den forløbne periode. Den persongruppe, der skal underkastes dosimeterkontrol, er fastsat ganske fleksibelt i bekendtgørelsen, og i praksis er et stort antal røntgenteknikere efter eget ønske inddraget under kontrollen. Det er ved dosimeterkontrollen konstateret,

at de pågældende røntgenteknikere — ligesom de fleste andre stråleudsatte personer — modtager strålingsdoser, der ligger langt under de maksimalt tilladelige strålingsdoser, der i sig selv er fastlagt med en meget stor sikkerhedsmargen.

Til disse sikringsregler vil nu også komme nogle regler, der udspringer af den internationale arbejdsorganisations konvention nr. 115 om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende stråling, og som foreskriver regelmæssige lægeundersøgelser af personer, der i deres arbejde kan udsættes for en årlig stråling over et nærmere angivet kvantum. Også disse regler vil komme til at omfatte de stråleudsatte røntgenteknikere.

Sundhedsstyrelsen arbejder i øjeblikket på et nyt røntgenreglement. På baggrund af ICRPs udtalelse er det givet, at det i denne forbindelse overvejes, om der er grund til at opretholde reglerne i røntgenreglementet af 1956 om arbejdstid og ferie.

I 1967 rettede en kreds af røntgenteknikere henvendelse til sundhedsstyrelsen om at henføre røntgenfirmaernes teknikere under reglementet. Sundhedsstyrelsen svarede, at visse røntgenteknikere formentlig efter en streng juridisk fortolkning omfattes af reglementet — herved sigtedes til de enkelte teknikere, der alene er knyttet til et bestemt sygehus — men at sundhedsstyrelsen under hensyn til de nu foreliggende internationale oplysninger fandt det uhensigtsmæssigt at inddrage persongrupper, som ikke traditionelt havde været omfattet af arbejdstids- og feriereglerne, under disse regler, og at den teknikergruppe, der skulle omfattes af reglerne, i øvrigt kunne være svær at afgrænse.

I 1969 rettede Fagforeningen for Mekanikere og Instrumentmagere henvendelse til mig om spørgsmålet.

Sundhedsstyrelsen fastholdt sit standpunkt, og jeg svarede, at jeg kunne henholde mig til dette.

Jeg kan stadig fastholde dette. Jeg skal fremhæve, at røntgenteknikerne i vidt omfang inddrages under persondosimetrien og vil blive omfattet af de kommende regler om lægeundersøgelser, og at jeg finder det vanskeligt i øjeblikket at udvide reglerne om arbejdstid og ferie til at gælde røntgenteknikerne.